378R1998

23.8.78 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 231/5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 1998/78

av den 18 augusti 1978

om tillämpningsföreskrifter för kompensation för lagringskostnader för socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3330/74 av den 19 december 1974 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1396/78([2]), särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 1358/77 av den 20 juni 1977 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1397/78([4]), anges bestämmelser om ersättning för lagringskostnader, inte bara till sockertillverkare som tilldelats en baskvot och till sockerraffinaderier, utan också till tillverkare av strösocker, bitsocker och kandisocker eller specialiserade handelsidkare och som godkänts av den medlemsstat inom vars territorium de är etablerade. Närmare bestämmelser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 442/70 av den 9 mars 1970 om tillämpningsföreskrifter för systemet med kompensation för lagringskostnader för socker([5]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1465/77([6]). Förordning (EEG) nr 442/70 har redan ändrats flera gånger. Nya ändringar behövs, särskilt med hänsyn till den utvidgning av systemet som anges i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3330/74 till att omfatta även sirap som utvinns direkt ur socker i fast form. För tydlighets skull bör därför en ny förordning antas som anger närmare bestämmelser om kompensation för lagringskostnader.

Att ersättning även utgår till nämnda verksamhetsområden gör det nödvändigt att definiera termerna tillverkare av strösocker, bitsocker eller kandisocker och specialiserade handelsidkare. Av denna anledning måste vissa objektiva bedömningskriterier fastställas, särskilt när det är fråga om en betydande andel av lagringen.

För att inte förhindra en eventuell utveckling av dessa verksamheter bör varje sökande, som kan antas uppfylla de ställda kraven i framtiden, godkännas. Det bör fastställas att en medlemsstat på vissa villkor skall godta godkännanden som beviljats av andra medlemsstater.

För att undvika missbruk måste ett godkännande återkallas — i vissa fall även med retroaktiv verkan — om villkoren för godkännandet inte uppfylls.

Enligt förordning (EEG) nr 1358/77 beviljas ersättning endast för vitsocker- och råsockerkvantiteter som tillverkats inom maximikvoten och som lagras i en lagerlokal som godkänts av den medlemsstat där lagerlokalen är belägen. Det är därför nödvändigt att begränsa godkännandena med hänsyn till medlemsstaternas kontrollmöjligheter och att ålägga dem som beviljas ersättning att underlätta kontrollen.

Det bör tydligt anges att ingen ersättning för lagringskostnader avseende förmånssocker kan beviljas förrän tullformaliteterna vid importen har avslutats och sockret lagrats i en godkänd lagerlokal.

Den metod som används vid beräkning av ersättning och avgifter för råsocker får inte ge upphov till konkurrensstörningar mellan sådant socker och vitsocker. Av denna anledning bör råsocker uttryckas som vitsocker, antingen genom att man utnyttjar den utbytesformel som anges i rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt av gemenskapens gräns- övergångsställe för beräkning av cif-priser för socker([7]), eller genom en fast utbytesformel, beroende på vilket omräkningssätt medlemsstaten föredrar.

Att systemet med kompensation för lagringskostnader utvidgats till att omfatta vissa sirapssorter enligt artikel 8.1 första stycket tredje strecksatsen i förordning (EEG) nr 3330/74, vilka sedan under kontroll måste bearbetas till socker i fast form, kräver att dessa sirapssorter lagras i särskilda behållare. Allt efter medlemsstatens val bör ersättningen och avgifterna för sådan sirap beräknas på grundval av det faktiska utbytet eller av det sockerinne-

([1]) EGT nr L 359, 31.12.1974, s. 1.
([2]) EGT nr L 170, 27.6.1978, s. 1.
([3]) EGT nr L 156, 25.6.1977, s. 4.
([4]) EGT nr L 170, 27.6.1978, s. 3.
([5]) EGT nr L 55, 10.3.1970, s. 10.
([6]) EGT nr L 162, 1.7.1977, s. 1.
([7]) EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3.

håll som kan utvinnas. Det sockerinnehåll som kan utvinnas bestäms enligt den metod som fastställs enhetligt för gemenskapen i artikel 1.5 i kommissionens förordning (EEG) nr 700/73 av den 12 mars 1973 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet för socker([1]), ändrad genom förordning (EEG) nr 1573/76([2]). När det gäller sirap som utvinns genom upplösning av socker i fast form, inklusive sådan som utvinns direkt ur råsocker, bör det fastställas en formel för att beräkna sackaroshalten.

Det bör noga anges att ingen ersättning för lagringskostnader utgår för slutprodukten om det skett en tillsättning av aromämnen och färgämnen eller vid vissa blandningsförfaranden.

I artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1358/77 anges att särskilda åtgärder i vissa fall kan vidtas för socker som är under transport i början av en månad. Detta gäller särskilt i fråga om råsocker som produceras i de franska utomeuropeiska departementen, eftersom praktiskt taget ingen del av produktionen konsumeras på platsen. Det stora avståndet mellan dessa departement och Europa innebär att transporten tar flera veckor. Det är således oundvikligt att sådant socker vanligtvis är under transport första dagen i en kalendermånad. Ersättning bör därför begränsas till mindre än en månad. När det gäller socker som transporteras från en godkänd lagerlokal till en annan inom samma medlemsstat bör ett system fastställas som i tillämpliga delar motsvarar det som används när det gäller rörsocker från de franska utomeuropeiska departementen.

Det bör noga anges när avgifterna förfaller till betalning. Eftersom socker med olika ursprung kan lagras på samma ställe bör strikta regler om kontroll och bokföring fastställas. Närmare bestämmelser bör också fastställas om hur stora kvantiteter som skall beaktas.

För att medlemsstaten skall kunna genomföra den kontroll som krävs och i god tid göra avräkning i varje särskilt fall, bör varje berörd part vara skyldig att lämna alla nödvändiga upplysningar till medlemsstaten.

De som är berättigade till ersättning bör kunna få den så snart som möjligt. Därför bör en snabb utbetalning förutses. För att undvika att medlemsstaterna använder olika regler för utbetalning bör det fastställas vilket datum betalningen skall ske. Av administrativa och ekonomiska skäl bör samma datum gälla för betalning av avgiften för lagringskostnader.

Av ekonomiska skäl bör termen godkänd lagerlokal som tillhör tillverkaren utvidgas till att omfatta hyrda lagerlokaler under förutsättning att dessa godkänts av medlemsstaten i fråga och att medlemsstaten i förväg samtyckt, förutom i de fall då lagerlokalen hyrts i enlighet med lönebearbetningsavtal som redan godkänts enligt artikel 3.2 a i kommissionens förordning (EEG) nr 700/73.

Enligt artikel 5 i förordning (EEG) nr 1358/77 skall finansieringskostnader beaktas när ersättningen fastställs. Det är därför lämpligt att inte bevilja ersättning för lagringskostnader när bidraget för sockret har förskotterats enligt rådets förordning (EEG) nr 441/69 av den 4 mars 1969 om ytterligare allmänna bestämmelser om beviljande av exportbidrag för produkter som omfattas av ett enhetligt prissystem och som exporteras i obearbetat skick eller i form av vissa varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget([3]) senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1181/72([4]).

Ersättningen för lagringskostnader gäller bara de kvantiteter vitsocker, råsocker och sirap i enlighet med artikel 8 i förordning (EEG) nr 3330/74 som tillverkats inom maximikvoten. I de fall där bestämmelserna i artikel 30 i den förordningen inte är tillämpliga, framgår det inte förrän i slutet av regleringsåret om vissa kvantiteter socker tillverkats utöver maximikvoten. Under tiden har då tillverkarna fått ersättning som de inte är berättigade till. Därför bör det vidtas åtgärder för återbetalning av sådan ersättning för de kvantiteter det gäller.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Godkännandet enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 1358/77 skall beviljas av medlemsstaterna till tillverkare av strösocker, bitsocker eller kandisocker och till specialiserade handelsidkare enligt innebörden i denna förordning.

Sådant godkännande skall beviljas av den medlemsstat där verksamheten är etablerad eller där huvudkontoret finns.

([1]) EGT nr L 67, 14.3.1973, s. 12.
([2]) EGT nr L 172, 1.7.1976, s. 52.
([3]) EGT nr L 59, 10.3.1969, s. 1.
([4]) EGT nr L 130, 7.6.1972, s. 15.

2. I denna förordning avses med

a) tillverkare av strösocker, bitsocker eller kandisocker: den som

— av socker i obearbetat skick framställer enbart sådant socker som ingår i nummer 17.01 eller 17.02 i Gemensamma tulltaxan och vilket har andra fysiska egenskaper än det socker som används vid bearbetningen, och

— under ett regleringsår för socker i godkänd lagerlokal i slutet av varje månad har ett genomsnittligt lager på minst 200 ton, och

b) specialiserad handelsidkare: den som

— har som en av sina huvudsakliga aktiviteter partihandel med socker och som varje regleringsår för socker köper minst 10 000 ton socker som framställts inom gemenskapen eller förmånssocker eller bådadera för återförsäljning i obearbetat skick,

— inte ägnar sig åt detaljhandel med socker, och

— under ett regleringsår för socker i godkänd lagerlokal i slutet av varje månad har ett genomsnittligt lager på minst 500 ton.

3. Godkännande skall beviljas en sökande som i framtiden kan antas uppfylla kraven enligt punkt 2, även om han inte tidigare uppfyllt dem.

Ett godkännande skall vara giltigt från och med första dagen i månaden efter den månad då det beviljades.

4. Ett godkännande skall återkallas om villkoren enligt punkt 2 inte uppfyllts under föregående regleringsår, såvida det inte på goda grunder kan antas att personen i fråga kommer att uppfylla villkoren under det pågående regleringsåret.

5. Förutom vid force majeure skall ett godkännande återkallas från början av det regleringsår då

— genomsnittet av lagren i godkända lagerlokaler som konstaterats i slutet av varje månad under regleringsåret understeg 160 ton när det gäller tillverkare av strösocker, bitsocker eller kandisocker,

— genomsnittet av lagren i godkända lagerlokaler som konstaterats i slutet av varje månad under regleringsåret understeg 400 ton när det gäller specialiserade handelsidkare.

I dessa fall skall den berörda medlemsstaten begära återbetalning av den ersättning för lagringskostnader som betalats ut för perioden i fråga.

Artikel 2

1. Den som är berättigad till ersättning för lagringskostnader i en bestämd medlemsstat skall också vara det i en annan medlemsstat efter ansökan till behöriga myndigheter i denna andra medlemsstat.

2. I det fall som avses i punkt 1 skall rätten att få ersättning för lagringskostnader begränsas till de månader då den kvantitet som ersättning kan betalas ut för inte understiger 150 ton per månad.

Artikel 3

1. Godkännande enligt artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 1358/77 skall beviljas av medlemsstaterna enbart för lagerlokaler där nödvändig kontroll kan göras och på villkor att den som äger sockret eller sirapen ser till att kontroll alltid kan utföras.

2. Om sockret eller sirapen på grund av force majeure har flyttats från en godkänd lagerlokal till en ej godkänd lagerlokal, skall medlemsstaten tillfälligt godkänna den senare lagerlokalen.

Artikel 4

Ersättning för lagringskostnader för förmånssocker skall inte beviljas förrän efter det att tullformaliteterna för importen har avslutats och sockret finns i en godkänd lagerlokal.

Artikel 5

Grunden för beräkning av ersättningen och avgifterna skall vara sockrets nettovikt.

Artikel 6

Ersättnings- och avgiftsbeloppen för vitsocker gäller per 100 kg oavsett kvaliteten på sockret i fråga.

Artikel 7

När ersättningen och avgifterna avseende råsocker räknas ut, omräknas råsockret till motsvarande mängd vitsocker, allt efter den berörda medlemsstatens val

a) på grundval av utbytet i enlighet med artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68, eller

b) för rörråsocker genom att multiplicera kvantiteten råsocker med 0,96, eller

c) för betråsocker genom att multiplicera kvantiteten råsocker med 0,92.

Medlemsstatens val av metod skall vara oförändrad under hela regleringsåret för socker.

Artikel 8

1. Ersättningen och avgiften för sirap som utvinns före kristalliseringsstadiet i enlighet med artikel 8.1 första stycket tredje strecksatsen i förordning (EEG) nr 3330/74 skall beräknas på grundval av det sockerinnehåll som kan utvinnas.

Det sockerinnehåll som kan utvinnas skall bestämmas i enlighet med artikel 1.5 i förordning (EEG) nr 700/73. Medlemsstaterna kan också bestämma sockerinnehållet med ledning av den faktiska utbytet. Medlemsstatens val av metod skall vara oförändrat under hela regleringsåret för socker.

2. Med sirap som utvinns före kristalliseringsstadiet avses sådan sirap som anges i undernummer 17.02 D II i Gemensamma tulltaxan och som sedan bearbetas till fast socker under tullmyndigheternas kontroll eller under annan myndighetskontroll med motsvarande tillförlitlighet och som lagras i särskilda behållare som är åtskilda från sockertillverkningen.

3. Ersättningen för sirap som utvinns genom upplösning av socker i fast form enligt artikel 8.1 första stycket fjärde strecksatsen och andra stycket fjärde strecksatsen i förordning (EEG) nr 3330/74 skall beräknas på grundval av sackaroshalten i sirapen. Sackaroshalten skall, i förekommande fall inklusive annat socker uttryckt som sackaros, vara det totala sockerinnehållet som bestäms genom tillämpning av Lane och Eynon-metoden (kopparreduktionsmetod) på den inverterade lösningen enligt Clerget-Herzfeld. Den totala sockerinnehållet skall uttryckas som sackaros genom att multiplicera med 0,95.

4. Den ersättning och den avgift som gäller för sirap som utvunnits direkt av förmånsråsocker i enlighet med artikel 8.1 andra stycket femte strecksatsen i förordning (EEG) nr 3330/74 skall beräknas enligt den metod som anges i punkt 3.

Artikel 9

Slutprodukten skall inte berättiga till ersättning om

— socker eller sirap har smaksatts eller färgats,

— sirap har blandats med en produkt som inte anges i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3330/74,

— socker har blandats med en produkt som inte ingår i nämnda artikel så att blandningen inte längre motsvarar den definition av vitsocker eller råsocker som anges i artikel 1 i nämnda förordning.

Artikel 10

1. Ersättning för lagringskostnaderna skall beviljas för rörsocker med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen och som är under sjötransport kl. 00.00 den första dagen i en månad och vid ankomsten lagras i en godkänd lagerlokal.

Ersättningen skall enbart beviljas dem som enligt artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 1358/77 är berättigade till sådan och som är ägare till sockret vid tidpunkten för lagringen enligt föregående stycke.

2. Ersättning för sådant socker som avses i punkt 1 skall dock begränsas till en period av tre fjärdedels månad.

Artikel 11

1. Ersättning för lagringskostnaderna skall beviljas för råsocker eller vitsocker som kommer från ett godkänt lager i en medlemsstat och är under annan transport än vad som avses i artikel 10 den första dagen i en månad kl. 00.00 och som vid ankomsten lagras i en annan godkänd lagerlokal i samma medlemsstat.

2. Vid beräkning av den kvantitet socker för vilken ersättning för lagringskostnaderna skall beviljas enligt artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 1358/77, skall det socker som avses i punkt 1 betraktas som fortfarande lagrat i utförselslagret kl. 24.00 den sista dagen i en månad och som redan lagrat i ankomstlagret kl. 00.00 den första dagen i nästföljande månad.

Artikel 12

1. För de varor som avses i artikel 8.1 tredje stycket a i förordning (EEG) nr 3330/74 förfaller avgiften till betalning när varorna avsätts.

Vid beräkning av avgiftens storlek skall — om avgiften inte redan förfallit till betalning — följande anses som avsättning:

a) Sockrets utförsel från den fabrik där det tillverkats, om det inte överförs till en godkänd lagerlokal som tillhör tillverkaren och som ligger i samma medlemsstat.

b) Utförsel från en godkänd lagerlokal som tillhör tillverkaren. Överföring från en godkänd lagerlokal till en annan som tillhör samma tillverkare och som ligger i samma medlemsstat skall emellertid inte betraktas som avsättning.

c) Överlåtelse av äganderätten till sockret utan att sockret förs ut från tillverkarens godkända lagerlokal.

d) Tillverkarens bearbetning av sockret och sirapen för framställning av andra produkter än de som avses i nummer 17.01 i Gemensamma tulltaxan.

e) När aromämnen eller färgämnen tillsätts till sockret eller sirapen eller när sockret eller sirapen blandas med andra produkter än de som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3330/74 på ett sådant sätt att blandningen enligt artikel 9 inte längre berättigar till ersättning för lagringskostnaderna.

f) Denaturering av sockret.

g) Uttag från tillverkarens behållare på grund av överlåtelse av äganderätten när det gäller sirap som avses i artikel 8.2.

h) När sockret eller sirapen hanteras på något av de sätt som anges i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 441/69.

2. Avgiften förfaller till betalning på importdagen när det gäller förmånssocker som avses i artikel 8.1 tredje stycket b i förordning (EEG) nr 3330/74. Importdagen skall vara den dag då tullformaliteterna för importen avslutas.

3. När det gäller förmånssocker som avses i artikel 8.1 tredje stycket c i förordning (EEG) nr 3330/74 förfaller avgiften till betalning vid utgången av den månad då sockret raffineras, om den inte redan tidigare förfallit till betalning.

För förmånssocker som importerats för raffinering men senare ändå säljs obearbetat skall avgiften förfalla till betalning vid den tidpunkt då tullformaliteterna för importen avslutades.

4. Försäljning av vitsocker eller råsocker till ett interventionsorgan skall inte betraktas som avsättning enligt punkt 1. I sådana fall skall avgiften betalas av interventions- organet när det återförsäljer sockret.

Artikel 13

1. Den som är berättigad till ersättning skall till berörd medlemsstat senast den 15 varje månad lämna följande uppgifter:

a) Samtliga kvantiteter socker och sirap, uttryckta i nettovikt, som berättigar till ersättning och är lagrade i hans lagerlokaler kl. 24.00 sista dagen i månaden före den månad då uppgifterna lämnas.

b) De kvantiteter som avses i artiklarna 10 och 11.

c) Fördelningen av de kvantiteter som avses i a och b mellan olika lager där sockret och sirapen lagras och mellan gemenskapssocker och förmånssocker.

2. Om lagret i slutet av en månad avviker från det ingående lagret nästföljande månad, skall en särskild redogörelse lämnas.

3. Varje tillverkare skall, utöver upplysningarna enligt punkt 1, lämna en särskild redogörelse om vilka kvantiteter som avsatts under månaden före redogörelsen och som tillverkats inom maximikvoten.

4. Den som importerar förmånssocker som avsätts i obearbetat skick skall, utöver upplysningarna enligt punkt 1, lämna en särskild redogörelse om vilka kvantiteter socker enligt artikel 12.2 som importerats under månaden före redogörelsen.

5. Den som raffinerar förmånssocker skall, utöver upplysningarna enligt punkt 1, lämna en redogörelse om vilka kvantiteter socker enligt artikel 12.3 som raffinerats under månaden före redogörelsen.

6. Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar och får förlänga tidsfristen enligt punkt 1 med högst fem dagar.

Artikel 14

1. Den som är berättigad till ersättning och som samtidigt och i samma lagerlokal lagrar socker som berättigar till ersättning och socker som inte berättigar till sådan, skall visa att det förstnämnda sockret verkligen berättigar till ersättning. Detta förfarande skall också tillämpas på avgifter.

I dessa fall skall den berörda medlemsstaten ställa sockret i fråga under tullkontroll eller ur myndighetskontroll som erbjuder motsvarande garantier.

2. Om en tillverkare eller ett raffinaderi samtidigt och i samma lagerlokal lagrar både gemenskapssocker och förmånssocker utan att det finns möjlighet att skilja sockersorterna åt, skall det socker som utförs anses innehålla samma proportioner av vardera sorten som det ursprungliga lagret innehöll.

Vid tillämpning av föregående stycke skall de kvantiteter gemenskapssocker eller förmånssocker som förs in i lagerlokalen under en bestämd månad läggas till den ursprungliga kvantitet gemenskapssocker respektive förmånssocker som fanns i lager i samma lokal i början av månaden. Förhållandet mellan de ursprungliga kvantiteterna gemenskapssocker och förmånssocker med tillägg av de kvantiteter av var och en av sockersorterna, som förs in i lagret under den aktuella månaden, skall gälla för allt socker som lämnar lagerlokalen under den månaden.

Om en tillverkare eller ett raffinaderi använder flera olika lagerlokaler för lagring enligt första stycket, får den berörda medlemsstaten betrakta dessa lagerlokaler som ett och samma lager vid tillämpningen av detta stycke.

3. Om en sockerkvantitet som har producerats utanför maximikvoten vid export ersätts med en motsvarande kvantitet som har producerats inom kvoten, skall, vad avser ersättningen, den första kvantiteten anses ha tillverkats inom maximikvoten från och med den dag då tullformaliteterna för export har avslutats.

Artikel 15

1. För var och en som är berättigad till ersättning eller som skall betala en avgift skall medlemsstaterna för varje månad och senast den 20 i den andra månaden därefter fastställa

a) det totala ersättningsbelopp som var och en är berättigad till, och

b) totalbeloppet för de avgifter som skall betalas in.

2. De belopp som avses i punkt 1 skall betalas mellan den 1 och den 20 i den tredje månaden efter den månad då rätten till ersättning eller skyldigheten att betala avgift uppstod.

Artikel 16

1. Om det framgår att det finns skillnader mellan de verkliga lagren och de lager som redovisats som grund för ersättning för lagringskostnader, skall ersättningsbeloppet justeras i motsvarande grad. Om det är fråga om underskott skall en sådan justering göras med retroaktiv verkan från den föregående 1 november.

Om det är fråga om överskott skall justeringen göras

— från och med den månad då överskottet upptäcks, när det gäller överskott som upptäcks mellan den 1 oktober och den 31 januari,

— med retroaktiv verkan från den föregående 1 februari, när det gäller överskott som upptäcks mellan den 1 februari och den 30 september.

Dessa datum skjuts upp med tre månader när det gäller de franska departementen Guadeloupe och Martinique.

Om det är möjligt att fastställa exakt datum då skillnaden uppstod, skall dock detta datum användas som utgångspunkt för justeringen.

2. Med godkänd lagerlokal som tillhör tillverkaren skall enligt artikel 12.1 också avses en lagerlokal som hyrs av en annan tillverkare och där det lagras socker som den senare tillverkat enligt lönebearbetingsavtal som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 700/73. Om den hyrda lagerlokalen ligger i en annan medlemsstat, skall de båda medlemsstaterna komma överens om vilka åtgärder som skall vidtas. Ersättningen skall betalas ut av den medlemsstat och avgiften betalas in till den medlemsstat där uppdragsgivaren är etablerad.

3. Om en tillverkare i en medlemsstat finner det nödvändigt att i samma medlemsstat hyra en lagerlokal som ägs av en annan tillverkare eller av lagringsföretag, kan sådana lagerlokaler med medlemsstatens förhandsgodkännande betraktas som tillverkarens godkända lagerlokaler enligt artikel 12.1.

Artikel 17

Ersättning skall inte beviljas för produkter som hanteras på något av de sätt som anges i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 441/69.

Artikel 18

Om en medlemsstat beslutar att bestämmelserna i artikel 30 i förordning (EEG) nr 3330/74 inte skall tillämpas inom dess område, skall den begära återbetalning av sådan ersättning som har utbetalats för de sockerkvantiteter som till följd av medlemsstatens beslut visar sig ha tillverkats utöver maximikvoten.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i denna förordning och skall särskilt vidta alla nödvändiga kontrollåtgärder.

Artikel 20

Förordning (EEG) nr 442/70 upphör att gälla.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1978. De bestämmelser som gäller avgifter och ersättning för lagringskostnader för sirap som framställs direkt av socker i fast form skall emellertid träda i kraft den 1 juli 1978.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 augusti 1978.

På kommissionens vägnar

Finn GUNDELACH

Vice ordförande